

בש"פ 1407/15 - אמיר כהן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 1407/15

לפני: כבוד השופטת א' חיות

המבקש: אמיר כהן

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בלוד
מיום 5.2.2015 בעמ"ת 61229-01-15 שניתן על ידי
כבוד השופטת מיכל ברק נבו

בשם המבקש: עו"ד טל פלקס

החלטה

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת מ' ברק נבו) בעמ"ת
61229-01-15 מיום 5.2.2015 אשר דחה את ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום בפתח-תקווה (כב'
השופטת מ' גרינברג) במ"ת 28082-09-14 מיום 28.1.2015 הדוחה את בקשת המבקש להשתלב בקהילה טיפולית.

1. נגד המבקש הוגש ביום 10.9.2014 כתב אישום המייחס לו עבירה של התפרצות. לפי עובדות כתב האישום,
ביום 7.9.2014 הגיע המבקש לתחנת המשטרה בראש העין על מנת להחזיר את פנקס האסיר המשוחרר שלו. לאחר
מכן הלך המבקש לדירה סמוכה לתחנת המשטרה, הוציא מארון החשמל הצמוד אליה מפתח, פתח באמצעותו את דלת
הדירה והכניס את ידו אל תוכה. בעלת הדירה שהייתה באותה שעה בבית הבחינה במבקש ושאלה אותו למעשיו.
המבקש השיב לה כי נקש על הדלת ופתח אותה ולאחר מכן עזב את המקום.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה לעצור את המבקש עד תום ההליכים נגדו וטענה לקיומן של ראיות לכאורה נגד המבקש ועילה למעצרו. כמו כן, נטען כי למבקש הרשעות קודמות בעבירות סמים, רכוש ואלימות בגין ריצה עונשי מאסר. עוד נטען כי תלוי ועומד נגד המבקש עונש מאסר על תנאי בר הפעלה וכי ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום בעודו אסיר משוחרר ברישיון. בדיון שהתקיים ביום הגשת הבקשה דחה בית משפט השלום את בקשת המבקש לשחררו לחלופת מעצר שהוצעה על ידו והורה על מעצרו עד החלטה אחרת. בדיון נוסף שהתקיים בבקשה ביום 17.9.2014 הסכימה באת כוח המבקש לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר נגד המבקש ובית משפט השלום הורה על קבלת תסקיר מעצר בעניינו בו תיבחן האפשרות לשחררו לחלופת מעצר שהוצעה על ידו.

3. בתסקיר המעצר שהוגש נאמר כי בצעירותו חבר המבקש לחברה שולית והיה מעורב בביצוע עבירות רכוש, סמים ואלימות, אך עם נישואיו התמתן וגילה מסירות כאב וכבן זוג. בשנת 2011 נפטר בנו בפעוט של המבקש מ"מוות בעריסה" ומאז חלה התדרדרות במצבו והוא שב לבצע עבירות בגין ריצה עונש מאסר וממנו השתחרר ברישיון בשנת 2014. שירות המבחן התרשם כי המבקש עושה מאמצים לבנות מסגרת חיים נורמטיבית אך מתקשה לשמור על הישגיו ולהימנע ממעורבות בפלילים. לפיכך, העריך שירות המבחן כי קיים סיכון לביצוע עבירות נוספות על ידו. לצד זאת, ציין שירות המבחן כי בעת שהמבקש היה משוחרר לחלופת מעצר בעבר הוא התמיד בהליך טיפולי ולא נרשמו לחובתו הפרות של תנאי השחרור. לפיכך, התרשם שירות המבחן כי ביכולתו של המבקש לשמור את תנאי שחרורו ולשתף פעולה עם הליך טיפולי במידה וישוחרר לחלופת מעצר. אשר לחלופת המעצר שהוצעה על ידי המבקש התרשם שירות המבחן לחיוב מהמפקחות המוצעות ולפיכך המליץ על שחרורו של המבקש לחלופה המוצעת. כמו כן, המליץ שירות המבחן לשלב את המבקש בהליך טיפולי.

4. נוכח האמור בתסקיר המעצר הורה בית משפט השלום ביום 22.10.2014 על שחרורו של המבקש למעצר בית מלא בביתו בפיקוחן של אשתו ואחותו. במסגרת מעצר הבית שולב המבקש בתוכנית טיפולית וביום 2.1.2015 הגיש שירות המבחן בקשה להקלה בתנאי שחרורו של המבקש. בבקשה מסר שירות המבחן כי המבקש השיג התקדמות משמעותית בהליך הטיפול בו שולב ושיתף כי הסתכסכותו בעבר נבעו מהתמכרות להימורים ממנה הוא סובל. המבקש אף הביע נכונות להשתלב בטיפול אינטנסיבי יותר במסגרת קהילה. שירות המבחן התרשם כי יש בתוכנית הטיפול המוצעת כדי להוות גורם שיפחית את הסיכון מצד המבקש ועל כן המליץ להקל בתנאי מעצר הבית בו הוא נתון על מנת לאפשר לבחון את התאמתו לתוכנית זו. המשיבה התנגדה לבקשה בטענה כי המבקש כפר באשמה בהליך העיקרי המתנהל נגדו ומכאן שאינו לוקח אחריות על מעשיו. כמו כן, טענה המשיבה כי משפטו של המבקש נמצא בשלב מתקדם ועתיד להסתיים בחודש מרץ 2015. לפיכך, נטען על ידי המשיבה כי אין הצדקה כעת לשלב את המבקש בהליך טיפולי ארוך טווח. בעקבות בקשת שירות המבחן להקלה בתנאי מעצר הבית הגיש המבקש בקשה משל עצמו להקלה בתנאי השחרור שנקבעו לו.

5. ביום 28.1.2015 התקיים דיון בבקשות שבסופו דחה בית משפט השלום את בקשת שירות המבחן לאפשר את בחינת התאמתו של המבקש להשתלב בקהילה טיפולית. בהחלטתו קבע בית משפט השלום כי נוכח העובדה שמשפטו של המבקש מצוי בשלבי סיום, על בקשתו של שירות המבחן לשילובו של המבקש בקהילה להיבחן במסגרת ההליך העיקרי. מנגד, קיבל בית משפט השלום באופן חלקי את הבקשה שהגיש המבקש להקלה בתנאי מעצר הבית וקבע כי נוכח העובדה שעד כה לא נרשמו לחובתו הפרות של תנאי שחרורו ניתן להקל במידת מה את תנאי השחרור שנקבעו לו.

6. המבקש הגיש ערר לבית המשפט המחוזי על החלטתו של בית משפט השלום לדחות את בקשת שירות

המבחן לבחון את התאמתו לשילוב בקהילה טיפולית לגמילה מהימורים. בדוחות את הערר קבע בית המשפט המחוזי כי חרף השיקולים התומכים באפשרות לשילובו של המבקש בטיפול בקהילה, יש לתת את הדעת לכך שמשפטו קרוב לסיום ולכך שהמקום הטבעי להורות על שילובו בהליך שיקומי הוא במסגרת פסק הדין שינתן בהליך העיקרי. אשר לטענת המבקש לפיה ישנו סיכוי טוב שיזוכה בהליך העיקרי מכל אשמה, ציין בית המשפט המחוזי כי במקרה כזה יוכל המבקש להשתלב בהליך טיפולי מיוזמתו. בהתייחס לטענת המבקש כי יתקשה בכך נוכח עלותו של טיפול מעין זה קבע בית המשפט המחוזי כי אין בשיקול זה כדי להצדיק קביעת "עובדות בשטח" עבור בית המשפט הדין בתיק העיקרי. כמו כן, ציין בית המשפט המחוזי כי אין להתעלם מכך שהמבקש ביצע את העבירות המיוחסות לו בעודו משוחרר ברישיון וגם מטעם זה סבר כי יש לדחות את הערר.

להשלמת התמונה יצוין כי ביום 2.3.2015 הגיש המבקש בקשה נוספת להקלה בתנאי השחרור שנקבעו לו. המשיבה התנגדה לבקשה זו בטענה כי המבקש הפר את תנאי מעצר הבית שנקבעו לו והציגה ראיות לכך אך בעת הגשת הבקשה דן, בקשה זו טרם הוכרעה.

7. בבקשת הרשות לערר שבפני טוען המבקש כי שגו הערכאות קמא משלא נעתרו להמלצת שירות המבחן לאפשר לו להשתלב בקהילה טיפולית. לטענתו, לראשונה בחייו נרתמו הוא ומשפחתו באופן מלא להצלחת ההליך השיקומי ונוצרה שעת כושר לערוך מפנה בחייו. בהקשר זה נטען כי התנאים בקהילה השיקומית בה עותר המבקש לשלבו נוקשים בהרבה מתנאי שחרורו כעת ויש בכך כדי להעיד על רצונו הכן של המבקש להשתקם. כמו כן, נטען כי שגו הערכאות קמא משקבעו כי משפטו של המבקש מצוי בשלבי סיום. אמנם, נקבע מועד לסיכומים בתיק ליום 19.3.2015, אך ממועד זה ועד מתן גזר דין סופי בהליך עלולים לחלוף חודשים רבים. המבקש מוסיף וטוען כי בהשוואה להליך גמילה מסמים, ההליך השיקומי לגמילה מהימורים בו הוא מבקש להשתלב הוא קצר יחסית. לפיכך, אם ישולב בהליך זה כעת רוב הסיכויים שייסיים אותו עוד טרם שמשפטו יבוא לידי סיום. עוד טוען המבקש כי נוכח קשיים משמעותיים שהתגלו בראיות התביעה קיים סיכוי סביר כי יזוכה בסופו של יום מכל אשמה ואף מטעם זה יש להפנותו לשיקום בקהילה כבר בשלב זה. לחלופין, טוען המבקש כי נוכח העובדה שהוא מקפיד על תנאי שחרורו והוכיח כי הוא ראוי לאמון, במידה ותידחה בקשתו לשילוב בקהילה טיפולית יש מקום להורות על הקלה נוספת בתנאי מעצר הבית בו הוא נתון.

8. דין הבקשה להידחות. כידוע, רשות לערר בפני ערכאה שלישית בהליכי מעצר תינתן רק מקום בו מעוררת הבקשה שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או באותם מקרים בהם שורת הצדק מחייבת התערבות בהחלטות נושא הערר (ראו, למשל, בש"פ 521/15 אבו חאמד נ' מדינת ישראל (28.1.2015)). הבקשה דן אינה מעלה כל שאלה משפטית עקרונית והיא נטועה כל כולה בעניינו הפרטי של המבקש. יתר על כן, לא מצאתי כי במקרה דנן נגרם למבקש עוול המצדיק התערבות בהחלטותיהם המנומקות של הערכאות קמא. כבר נפסק לא אחת כי השלב המתאים להפנות נאשם להליך גמילה הוא, ככלל, שלב גזירת הדין בהליך העיקרי ורק במקרים נדירים יורה בית המשפט להפנות נאשם לקהילה טיפולית במסגרת הליכי המעצר (ראו, בש"פ 8688/04 חסדאי נ' מדינת ישראל (2.11.2004), בפסקה 5; בש"פ 3407/13 סעדה נ' מדינת ישראל (19.5.2013), בפסקה 6). במקרה דנן המבקש לא היה משולב בהליך בקהילה טיפולית טרם מעצרו ומכאן שאין בהחלטות שנתנו הערכאות קמא כדי לקטוע הליך שיקומי שבו החל. מטעמים אלה ובשים לב לעובדה שמשפטו של המבקש קרוב לסיום, יש להותיר את ההחלטה על שילובו של המבקש בקהילה טיפולית לבית המשפט הדין בהליך העיקרי המתנהל נגדו, ככל שיורשע בדין. אשר לבקשת המבקש להקלה נוספת בתנאי מעצר הבית בו הוא נתון. בעניין זה תלויה ועומדת בקשה נוספת אותה הגיש המבקש לבית משפט השלום והיא טרם הוכרעה. על כן, אין מקום להידרש לנושא במסגרת הבקשה דנן ולו מטעם זה.

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ג באדר התשע"ה (4.3.2015).

ש ו פ ט ת